

Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve výroku I,III,IV,VII,VIII,dne 2.3.2022 a ve výroku II,V,VI,IX,X dne 11.5.2016 a vykonatelné ve výroku IX dne 17.5.2016.Údaj uveden pro účely žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. vedené pod sp. zn. 111 Si 22/2022.

Jednací číslo: 48 C 275/2014-113

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Nevečeřalem ve věci žalobkyně: **ACEMA Credit Czech, a.s.**, IČ: 26158761, sídlem Čimická 780/61, 181 00 Praha 8, zastoupená advokátem JUDr. Róbertem Paulovičem, sídlem U Libeňského pivovaru 63/2, 180 00 Praha 8, proti žalované: [REDACTED] - [REDACTED] narozená dne [REDACTED], bytem [REDACTED] zastoupená advokátem Mgr. Zuzanou Nedomlelovou, sídlem Vysoká 149/4, 460 10 Liberec, pro **453.572,- Kč s příslušenstvím (úvěr)**

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 119 294,23 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, co do zbytku 140 818,77 Kč se žaloba zamítá.**
- II. Žaloba se co do 45 000 Kč smluvní pokuty zamítá.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 100 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 846 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, co do zbytku 1 154 Kč se žaloba zamítá.**
- V. Žaloba se co do 3000 Kč a 98 900 Kč smluvní pokuty zamítá.**
- VI. Žaloba se co do 103 359 Kč zamítá.**
- VII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 119 394,23 Kč od 4.7.2010 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, co do zbytku úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 185 818,77 Kč od 4.7.2010 do zaplacení se žaloba zamítá.**
- VIII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci úrok ve výši 1,75% p.m. z částky 119 294,23 Kč od 4.7.2010 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, co do zbytku úroku ve výši 1,75% p.m. z částky 140 818,77 Kč od 4.7.2010 do zaplacení se žaloba zamítá.**
- IX. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 36.343,57 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalované.**
- X. Žalobci se vrací na soudním poplatku částka 7 365,60 Kč.**

Odůvodnění:

Žaloba

Žalobce se původně zaplacení domáhal v rozhodčím řízení, avšak následně byl vydaný rozhodčí nález zrušen rozsudkem Okresního soudu v Liberci, č. j. 59C 163/2011-59, který byl doručen žalobci dne 24.10.2012. Žalobce podáním ze dne 22.11.2012 v souladu s § 34 odst. 1 zák. o rozhodčím řízení navrhl pokračování v řízení.

V podané rozhodčí žalobě žalobce tvrdil, že dne ■■■■■2006 uzavřel s žalovanou Smlouvu o úvěru č. ■■■■■(dále jen „SÚ“), kterou jí poskytl k její žádosti úvěr ve výši 300 000 Kč. Žalovaná úvěr čerpala a po jednostranném započtení nároků jí z čerpané částky bylo vyplaceno 191 140 Kč na jí uvedený účet dne ■■■■■.2006. Na základě Dodatku č. 2 byla žalované vyplacena dne ■■■■■2006 částka 20 000 Kč. Úvěr byl poskytnut pro účely rekonstrukce zastavované nemovitosti na dobu 10 let s úrokem 2,91% měsíčně (pozn. soudu 34,92% ročně) z dlužné částky. V Dodatku č. 1 se smluvní strany dohodly na bonusovém úroku VIP 1,75% měsíčně (pozn. soudu 21% ročně). Úvěr měl být splácen na účet žalobce v souladu se splátkovým kalendářem. V čl. II odst. 2 SÚ prohlásila žalovaná, že souhlasí se Všeobecnými obchodními podmínkami pro poskytnutí úvěru žalobce, a to ve znění ke 20.8.2006 s ohledem na datum uzavření úvěrové smlouvy (dále jen „VÚP“).

Žalovaná zaplatila na jistinu 39 887 Kč, na smluvní úrok 2,91% p.m. od ■■■■■2006 do ■■■■■2008 částku 192 299 Kč, na smluvní úrok VIP 1,75% p.m. za dobu od ■■■■■.2008 do ■■■■■2010 částku 103 359 Kč.

Dle čl. 6 odst. 2 písm. a) VÚP může žalobce požadovat okamžité splacení jistiny a příslušenství při porušení smluvní povinnosti dlužníka uvedené v SÚ, VÚP nebo smluvní dokumentaci týkající se zajištění úvěru.

Dne ■■■■■.2010 uplatnil žalobce své zesplatňující právo, jelikož žalovaná nezaplatila řádně a včas splátku č. ■■■■■ze dne ■■■■■.2010 a dostala se do prodlení delšího než 30 dní v částce 5 161 Kč. Žalovaná dále nezaplatila ani splátku č. ■■■■■ve výši 6 197 Kč splatné měsíčně od ■■■■■2015 do ■■■■■.2010. Žalovaná dále ničeho neuhradila dosud a od ■■■■■2010 je v prodlení s celou zesplatněnou částkou dle čl. 6 odst. 4 VÚP.

K dotazu soudu žalobce dne 21.11.2014 uvedl, že souhlasí se zamítnutím nároků obsahujících smluvní pokutu s ohledem na judikaturu Ústavního soudu, ujednání o úrocích jsou přímo součástí úvěrové smlouvy, proto na nich trvá. Souhlasí s rozhodnutím ve své nepřítomnosti.

Žalobce se podanou žalobou, po částečném zpětvzetí ze dne 23.9.2014 a ze dne 3.4.2015, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto samostatným usnesením, aktuálně domáhá zaplacení níže uvedených částek.

- a) nezaplacená jistina ve výši 260 113 Kč
- b) smluvní pokuta za hrubé porušení Všeobecných úvěrových podmínek podle Čl.6 odst.2 písm.a) ve výši 45.000 Kč spočívající v nesplácení úvěru podle čl.6 VUP
- c) poplatek za zaslání upomínky ve výši 100 Kč podle SP,
- d) nezaplacený poplatek za správu úvěru ve výši 199 Kč měsíčně za období od ■■■■■.2010 do ■■■■■.2010 ve výši 199 Kč měsíčně celkem 2 000 Kč podle SP
- e) sjednaná smluvní pokuta z prodlení dle čl. 6 ods.10 VUP ve výši 200 Kč za každý den prodlení od ■■■■■2010 do ■■■■■2010 vyčíslená na 3 000 Kč (prodlení se zaplacením ■■■■■splátky jistiny ve výši 5.161 Kč), a ve výši 100 Kč za každý den prodlení od ■■■■■2010 do ■■■■■.2012 ve výši 98 900 Kč

- f) zůstatek smluvního úroku VIP ve výši 1,75% p.m. za období od [REDACTED] 2008 do [REDACTED] 2010 ve výši 103 359 Kč z nezaplacených splátek ze splátkového kalendáře podle Dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru,
- g) zákonný úrok z prodlení z nesplaceného závazku 305 213 Kč (součet jistiny 260 113 Kč + smluvní pokuty 45 000 Kč + poplatku za upomínku 100 Kč) od [REDACTED] 2010 (11. den ode dne zesplatnění úvěru) do zaplacení (podle čl. 3 odst. 1 VÚP)
- h) smluvní úrok ve výši 1,75% p.m.(podle Dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru) z neuhrazené jistiny ve výši 260 113 Kč za období od [REDACTED] 2010 (11. den ode dne zesplatnění úvěru) do zaplacení.

Soud opakovaně vyzval přípisů žalobce k upřesnění žalované částky, následně i usnesením ze dne 26.2.2016, jímž konkrétně vyzval žalobce k doplnění žaloby o podrobný výpočet žalované jistiny, tak aby mohla být výše žalované jistiny přepočtena, podrobný výpočet žalovaného příslušenství, tak aby mohla být výše žalovaného příslušenství přepočtena, rozpis splátkového kalendáře s uvedením, kdy mělo být zaplacen, kolik mělo být zaplacen, jaká byla v dané době úroková sazba, kdy bylo ve skutečnosti zaplacen žalovanou, jak a na co byla platba započtena (poplatky, příslušenství, jistina) a kolik zbývá k úhradě na jednotlivé dlužné položky. Přes poučení o možnosti neúspěchu ve sporu žalobce zaslal soudu pouze splátkový kalendář s vyznačenými zaplacenými splátkami a přehled plateb žalované včetně výpisu z účtu žalobce s platbami žalované.

Vyjádření žalované

V rozhodčím řízení žalovaná namítla nedostatek pravomoci rozhodce rozhodnout. K meritu věci uvedla, že z úvěru ve výši 300 000 Kč obdržela 191 140 Kč.

V rámci řízení po zrušení rozhodčího nálezu namítla žalovaná v podáních ze dnů [REDACTED] 2014 a [REDACTED] 2015, že

- 1) žalobce podniká v rozporu se zákonem o bankách, nebyla mu vystavena bankovní licence, smlouva o úvěru je tak od samého počátku neplatná a jedná se pouze o bezdůvodné obohacení,
- 2) byla ve velké finanční tísní, nemohla dostat úvěr v bankovním sektoru, smluvní podmínky při podpisu úvěrové smlouvy neviděla, ale následně jí byly doručeny poštou. Při uzavření smlouvy žila v domnění, že jí bude poskytnuta částka 300 000 Kč a že tuto částku obdrží na svůj účet, kdyby bývala věděla, že obdrží nižší částku, smlouvu by neuzavřela, byla tedy uvedena v omyl dle § 49a obč. zák., smlouva o úvěru je tak neplatná,
- 3) žalovaná by smlouvu rovněž neuzavřela, kdyby znala výši smluvních pokut a poplatků, přistoupit na ně může pouze člověk ve finanční tísní, postup žalobce naplňuje znaky trestného činu lichvy,
- 4) dále je smlouva neplatná, neboť je v ní rozpor v uvedení měny, když u částky úvěru vyjádřené v číslech je uvedeno Kč, kdežto u slovního vyjádření toto chybí, smlouva o úvěru tak postrádá podstatné náležitosti,
- 5) žalovaná nebyla seznámena s obchodními podmínkami, proto o nich neexistuje dohoda a není tak možné na jejich základě od smlouvy odstoupit, odstoupení je tak neplatná a žaloba byla podána předčasně,

- 6) smlouva neměla být uzavřena v režimu obchodního zákoníku, toto je v rozporu s ochranou spotřebitele dle § 55 a § 56 obč. zák.,
- 7) Všeobecné podmínky pro poskytnutí úvěru jsou neplatné, neboť obsahují řadu ustanovení v neprospěch spotřebitele.

Důkazy

Z rozhodčího spisu založeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 12Nc 2604/2011 soud zjistil, že o rozhodčí žalobě bylo rozhodnuto rozhodčím nálezem rozhodce [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2011 č.j. [REDAKCE]. Rozhodčí řízení bylo zahájeno dne 27.7.2010.

Ze spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 59C 163/2011 soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Liberci č.j. 59C 163/2011-59 ze dne 15.10.2012, právní moc dne 14.11.2012, byl zrušen rozhodčí nález ze dne [REDAKCE] 2011 č.j. [REDAKCE] vydaný rozhodcem [REDAKCE]. Žalovanému ACEMA Credit Czech, a.s., byl rozsudek doručen dne 24.10.2012. Podáním ze dne 22.11.2012 navrhl žalovaný pokračování v řízení po zrušení rozhodčího nálezu.

Z Žádosti o poskytnutí úvěru ze dne [REDAKCE] 2006 soud zjistil, že žalovaná žádá o poskytnutí úvěru dle Smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] ve výši 300 000 Kč do 30 dnů.

Ze Smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] soud zjistil, že dne [REDAKCE] 2006 byla uzavřena mezi žalobcem jako věřitelem a žalovanou jako dlužníkem, bude jí poskytnut úvěr ve výši 300 000 Kč na dobu 10 let od vyplacení na účet dlužníka, k čemuž dojde po doručení výpisu z katastru nemovitostí o zastavení nemovitostí, zřízení předkupního práva a věcného břemene užívání. Splátky měly být hrazeny na účet věřitele vždy do každého 20. dne v měsíci, úrok z úvěru byl sjednán ve výši 2,91% p.m. Dlužník potvrdil seznámení se s VÚP a jejich převzetí.

Z žalovanou nepodepsaných *Všeobecných podmínek pro poskytnutí úvěru ze dne 20.8.2006* soud zjistil, že

dle čl. 3 odst. 1 je vyúčtován úrok splatný do 5 dnů, dle čl. 3 odst. 3 je splátka uhrazena připsáním na účet věřitele,

dle čl. 3 odst. 6 se platby započítávají v pořadí 1. smluvní pokuta, 2. úroky z prodlení, 3. poplatky a odměny, 4. ostatní vynaložené náklady, 5. řádné úroky z úvěru, 6. jistina,

dle čl. 6 odst. 1 je věřitel oprávněn odstoupit a zesplatnit SÚ při prodlení dlužníka se 2 po sobě jdoucími splátkami nebo 1 splátkou po dobu delší 30 dnů,

dle čl. 6 odst. 2 písm. a) věřitel může dále odstoupit a zesplatnit SÚ při porušení jakékoli povinnosti dlužníka uvedené v uzavřené smlouvě o úvěru nebo VÚP nebo smluvní dokumentaci zajištění úvěru,

dle čl. 6 odst. 4 v případě, že věřitel uplatní právo na okamžité splacení úvěru je dlužník povinen vrátit věřiteli neuhrazenou část úvěru a zaplatit příslušenství, a to do 5 dnů od odeslání výzvy, do zaplacení se uplatní sjednaná úroková sazba a úrok z prodlení,

dle čl. 6 odst. 5 může dlužník předčasně splatit úvěr i s úroky, přičemž věřitel je oprávněn za to účtovat poplatek,

dle čl. 10 odst. 1 pokud je ustanovení úvěrové smlouvy jakožto smlouvy hlavní nebo jakékoli vedlejší smlouvy nebo jakákoli část je neplatnou či se stane neplatnou či nevynutitelnou, nemá to vliv na zbytek smlouvy či její části, není-li stanoveno jinak.

Ze Sazebníku poplatků a odměn (dále jen „SP“), který navazuje na VÚP na téže listině, soud zjistil, že

poplatek za zaslání upomínky činí 1000 Kč,

poplatek za správu úvěru činí 199 Kč měsíčně, je splatný k 20. dni v měsíci,

úrok z prodlení činí 2,5 promile denně,

poplatek za posouzení žádosti o úvěru činí 1,9% úvěru + 9900 Kč,

poplatek za rezervaci finančních prostředků činí 9% z úvěru,

nepodepsaný sazebník upravuje i smluvní pokuty.

Ze Splátkového kalendáře s úrokem 2,91% p.m. soud zjistil, že splátky hrazené žalovanou měly činit 9 218 Kč, dále splátkový kalendář uvádí, kolik z jednotlivé splátky jde na jistinu, kolik na úroky a že poplatek za správu úvěru činí 199 Kč.

Z Dodatku č. 1 ke Smlouvě o úvěru č. █████ soud zjistil, že byl uzavřen dne █████ 2006 a obsahuje bonusový systém za předpokladu splácení splátek v předčasném 10 denním termínu, kdy se snižuje úroková sazba z 2,91% p.m. na 1,75% p.m., sazba je označovaná jako VIP nebo bonus, pokud by nebylo hrazeno předčasně je opět úroková sazba 2,91% p.m.

Ze Splátkového kalendáře s úrokem 1,75% p.m., soud zjistil, že splátky hrazené žalovanou měly činit 6 197 Kč, dále splátkový kalendář uvádí, kolik z jednotlivé splátky jde na jistinu, kolik na úroky a že poplatek za správu úvěru činí 199 Kč.

Z Dodatku č. 2 ke Smlouvě o úvěru č. █████ ve spojení s *Výdajovým pokladním dokladem č. █████*, soud zjistil, že byl uzavřen dne █████ 2006 a obsahuje dohodu o předčasném vyplacení 20 000 Kč z úvěrové částky 300 000 Kč za úrok ve výši 20 Kč denně, o tuto částku bude poníženo následně vyplacený úvěr. Částka 20 000 Kč byla vyplacena dne █████ 2006.

Z Jednostranného zápočtu ze dne 18.9.2006 ve spojení s *Výpisem z účtu žalobce za den 18.9.2006* soud zjistil, že žalované byla vyplacena z úvěru ve výši 300 000 Kč pouze částka 191 140 Kč, protože oproti vyplacení úvěru byly žalobcem započteny částky 27 000 Kč (zakázkové provize dle VÚP), 20 000 Kč (částečné čerpání úvěru) 260 Kč (úrok za poskytnutí zálohového úvěru), 15 600 Kč (poplatek za smluvní posouzení žádosti a přípravu úvěru ve výši 9 900 Kč a 1,9% z výše úvěru), 1 000 Kč (poplatek za vklad do katastru nemovitostí 2x500 Kč), 45 000 Kč (smluvní pokuta 15% za nevinkulování pojistné smlouvy dle bodu 5.5 VÚP). částky 27 000

Z Tabulky phDA8F soud zjistil, jak měl být úvěr hrazen a na co měly být jednotlivé platby započítávány, poslední splátka byla uhrazena █████ 2010, avšak nezjistil z ní, jak byly vypočteny jednotlivé žalované částky ani způsob jejich výpočtu. Objevují se v ní položky označené jako „nelikvidovat oprav spů“ ve výši 80 697 Kč dne █████, „oprava splátkového kalendáře“ ve výši 92 954 Kč dne █████, nebo položky v době od █████ do █████ označené „nelikvidovat“, případně „poplatek za zpětvzetí“ ve výši 3 830 Kč dne █████, které nejsou vysvětleny v žalobních tvrzeních.

Z Dopisu ze dne █████ 2010 ve spojení s *Dodejkou ze dne █████ 2010* soud zjistil, že jím byla žalovaná vyzvána k úhradě celé dlužné částky v souladu s čl. 6.2 VÚP pro prodlení s více jak 2mi splátkami po sobě jdoucími. Dopis byl doručen žalované dne █████ 2010

Z I. *Upomínky ze dne* ■■■■■ 2010 soud zjistil, že jím byla žalovaná vyzvána k úhradě dlužné částky 11 394 Kč, za upomínku jí byl naúčtován poplatek 100 Kč.

K výzvě soudu dále žalobce zaslal soudu *tabulku založenou na čl. 74 spisu*, která by měla obsahovat přehled plateb žalované s ohledem na předchozí výzvu soudu, avšak obsahuje i položku 56 179 Kč- náklady za rozhodčí řízení ze dne ■■■■■ a položku 25 014 Kč – úhrada exekuce ze dne ■■■■■ 2009, přestože v této věci v roce 2008 neprobíhalo žádné rozhodčí řízení a přestože nebyla v této věci v roce 2009 vedena žádná exekuce vedena. Obsah této tabulky je dále s ohledem na žalobní tvrzení nesrozumitelný, neboť platby od ■■■■■ 2006 do ■■■■■ 2008 jsou označeny jako „oprava splátkového kalendáře“

K výzvě soudu dále žalobce zaslal soudu *tabulku založenou na čl. 100 spisu*, která obsahuje přehled splátek uhrazených žalovanou včetně rozpadu těchto splátek na poplatek za správu úvěru, úroky a jistinu, poslední uhrazená splátka, byť částečně, je z 20.2.2010.

K výzvě soudu usnesením žalobce zaslal soudu *přehled na čl. 106 spisu* obsahující přehled splátek úvěru, včetně jejich úhrad a úrokové sazby, poslední splátka dle tohoto přehledu měla být uhrazena dne ■■■■■ 2009, a to pouze částečně. Neuhrazená jistina by měla činit 266 974,70 Kč, neuhrazený úrok 252 055,78 Kč. Z přehledu vyplývá, že žalovaná celkem uhradila 263 239 Kč.

Dále ke stejné výzvě zaslal žalobce soudu i přehled úhrad učiněných žalovanou, z *tabulky na čl. 107 spisu* soud zjistil, že poslední platba byla učiněna žalovanou dne ■■■■■ 2010 ve výši 1000 Kč, z přehledu vyplývá, že celkem žalovaná uhradila 264 829 Kč.

Z *Výpisů z účtu žalobce* soud zjistil, že tento zcela odpovídá tabulce na čl. 107 spisu a žalovaná uhradila žalobci celkem 264 829 Kč.

Z *Výpisu žalobce z Obchodního rejstříku a Živnostenského rejstříku* soud zjistil, že ke dni uzavření úvěrové smlouvy neměl žalobce živnostenského oprávnění k poskytování úvěrů.

Na základě provedení dokazování soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu: žalobce a žalovaná uzavřeli smlouvu o úvěru ve výši 300 000 Kč, žalované byla poukázána na její účet částka 191 400 Kč po započtení pohledávek žalobce za žalovanou. Úroková sazba činila standardně 2,91% měsíčně, při placení řádně a předčasně činila snížená sazba 1,75% měsíčně. Žalované byla zároveň vyplacena záloha na úvěr ve výši 20 000 Kč a naúčtován sjednaný úrok 20 Kč denně. Žalobce zesplatnil úvěr dopisem ze dne 23.6.2010, doručeným žalované dne ■■■■■ 2010. Lhůta pro zaplacení činila 10 dnů od odeslání dopisu. Smluvní pokuty jsou upraveny v Sazebníku poplatků, který je součástí Všeobecných úvěrových podmínek, které nejsou podepsány žalovanou. Výše zaplacených splátek žalovanou vyplývá z tabulky na čl. 107 spisu ve spojení s výpisy z účtu žalované a činí 264 829 Kč. Výše dlužné jistiny v žalované výši nevyplývá z žádného listinného důkazního prostředku, z přehledu plateb dle splátkového kalendáře na čl. 106 spisu vyplývá dlužná jistina 266 974,70 Kč. Z téhož přehledu plateb však také vyplývá, že žalovaná uhradila celkem 261 735,09 Kč (jistina 21 131,50 + úroky 234 235,59 + 6368 poplatky) dle splátkového kalendáře, přestože žalobce tvrdí úhrady ve výši 264 829 Kč. Žalobce oproti tomu přes výzvu nebyl schopen soudu doplnit tvrzení k výpočtům jednotlivých částek, výše žalovaného kapitalizovaného úroku z úvěru ve výši 260 113 Kč nevyplývá z listinných důkazních prostředků. Žalobce podal proti žalované rozhodčí žalobu, v rámci rozhodčího řízení byl vydán rozhodčí nález, který byl následně soudem zrušen a žalobce navrhl pokračování v řízení.

Dle § 16 zák. č. 216/1994 Sb., o rozhodčí řízení, platí, že uplatní-li strana svůj nárok před rozhodci v promlčecí nebo prekluzivní lhůtě a rozhodnou-li rozhodci, že není dána jejich pravomoc, nebo došlo-li ke zrušení rozhodčího nálezu a podá-li strana znovu u soudu nebo u jiného příslušného orgánu žalobu nebo návrh na pokračování v řízení do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo doručeno rozhodnutí o nedostatku pravomoci nebo o zrušení rozhodčího nálezu, zůstávají účinky podané žaloby zachovány.

Dle § 34 odst. 1 zák. č. 216/1994 Sb., platí, že zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. a), b), g) nebo h), pokračuje k návrhu některé ze stran po právní moci rozsudku v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne. Věc již nelze projednat v rozhodčím řízení.

Na základě shora citovaného zákonného ustanovení je zjevné, že žalobce byl oprávněn navrhnout pokračování v rozhodčím řízení, čímž zůstaly zachovány účinky předchozí podané rozhodčí žaloby. Soud se tak dále zabíral samotnou úvěrovou smlouvou a uložením povinnosti žalované zaplatit žalobci.

Co se týče právního posouzení, soud vycházel z ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o. z.) účinného od 1.1.2014, který mimo jiné stanoví, že: „ ... řídí se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. ... “ Soud proto s ohledem na okamžik vzniku právních poměrů věc posoudil dle právní úpravy ze zák. č. 40/1964 Sb. (dále jen obč. zák.) a zákona č. 513/1991 Sb. (dále jen obch. zák.) ve znění účinném do 31. 12. 2013.

V rámci právního posouzení věci v úvěrové části soud vycházel z ust. § 497 obch. zák. o smlouvě o úvěru, dle něhož se smlouvou o úvěru zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Zákonná úprava smlouvy o úvěru spočívá na principu smluvní volnosti. V praxi si proto strany závazku mohou dohodnout konkrétní práva a povinnosti, na něž zákon nepamatuje nebo dokonce zákonnou úpravu vyloučit vlastní úpravou smluvní. Bylo tedy prokázáno, že závazek poskytnout úvěr, byl splněn a zároveň bylo prokázáno, že závazek poskytnutý úvěr řádně a včas splatit splněn nebyl, následkem čehož byl závazek zesplatněn.

Na příslušenství pohledávky, tj. na úroky z prodlení, soud aplikoval ust. § 369 odst. 1 obch. zák. ve spojení s § 517 odst. 2 obč. zák. a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb.

Výrok I, nárok a)

Soud se nejprve zabíral tím, zda byl žalobcem poskytnut žalobkyni opravdu úvěr ve výši 300 000 Kč či nižší a zda byly zápočty provedené žalobcem oproti vyplacení úvěru zákonné. Soud v této souvislosti vycházel z obsahu dopisu žalobce ze dne 18.9.2006 nazvaného Jednostranný zápočet a v něm uvedených započtených nároků vůči poskytnutému úvěru.

V tomto směru soud odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 3.7.2012, č.j. 139ICm 615/2012-33 (KSPL 20 INS 19107/2011), ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 5.9.2013, č.j. 102VSPH 308/2012-105, jimiž bylo rozhodováno o obdobné úvěrové smlouvě a totožném věřiteli. V rámci těchto rozhodnutí bylo konstatováno, že smlouva o úvěru je platná, avšak věřitel může požadovat pouze poplatek za smluvní posouzení žádosti a přípravu úvěru ve výši 9 900 Kč + 1,5% z výše úvěru a poplatek za vklad do KN. V rámci těchto rozhodnutí dospěly soudy k závěru, že pokud jde o „závazkovou provizi“, označenou v sazebníku též jako „poplatek za rezervaci finančních prostředků ve výši 9% hodnoty úvěru“, má soud za to, že se jedná o nárok neoprávněný a ujednání o něm je neplatné pro rozpor s dobrými mravy. Obchodní zákoník v ustanoveních § 497 a násl., upravujících úvěrovou smlouvu, nezná pojem „provize“ (na rozdíl např. od smlouvy o zprostředkování). Odměna věřitele má u tohoto smluvního typu podobu úroku a ten byl ve Smlouvě č. ■■■ sjednan v dostatečné výši 2,67% měsíčně, čili 32,04% ročně. Je pravda, že podle § 499 ObchZ lze (kromě úroku) sjednat úplatu „za sjednání závazku poskytnout na požádání peněžní prostředky“, ale tomu dle názoru soudu odpovídá žalobkyní uplatněný „poplatek za smluvní posouzení žádosti a přípravu úvěru ve výši 9.900,- Kč + 1,9% z výše úvěru“, neboť takto formulovaná odměna pro věřitele zahrnuje jak pevnou částku za ověřování rozhodných skutečností, tak i procentní období úroku za nezbytnou rezervaci požadované částky od podpisu smlouvy do dne výplaty. Duplicitní zpoplatnění úkonů předcházejících realizaci smlouvy, představující v součtu cca 15% sjednané (nikoli vyplacené) částky úvěru (vedle smluvního úroku 32,04% p.a.), je v rozporu s cit. ustanoveními obchodního zákoníku a rovněž v rozporu s dobrými mravy. Soud neshledal důvod odchýlit se od shora uvedeného dle § 13 NOZ, naopak se se shora uvedeným závěrem plně ztotožňuje a vycházel z něj.

Dále soud odkazuje z důvodu přehlednosti, co se týče započtených smluvních pokut, na část odůvodnění k Výroku II, nárok b).

S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že žalobce byl oprávněn započíst vůči vyplacení 300 000 Kč úvěru pouze částky 20 000 Kč + 260 Kč zálohy na úvěr a úroků z něj a 9900 Kč + 1,9% z úvěru jako poplatek za úvěr a za smluvní posouzení žádosti a přípravu úvěru ve výši a 1000 Kč poplatky za vklad do KN. Celkem tak měla být žalované vyplacena z 300 000 Kč úvěru částka 263 140 Kč a nikoli 191 140 Kč.

Pro další rozhodnutí ve věci je podstatné, v jaké výši tedy byl žalované poskytnut úvěr. Žalované byla vyplacena částka 191 140 Kč, ke které byl žalovaný oprávněn připočíst částky 20 000 Kč + 260 Kč zálohy na úvěr a úroků z ní, poplatek za posouzení úvěru 9900 Kč + 1,9% z úvěru a poplatky do KN ve výši 1000 Kč. Celkem tedy byl žalované poskytnut úvěr ve výši X, přičemž X lze vypočítat z rovnice $191\,140 + 20\,000 + 260 + 9\,900 + 1,9\% \text{ z } X + 1\,000 = X$, tedy nakonec $222\,300 + 0,019 X = X$, tedy $222\,300 = 0,981X$, pak $X = 226\,605,50$. Úvěr tak byl žalované poskytnut ve výši 226 605,50 Kč.

K výpočtu zůstatku jistiny úvěru po jeho splácení soud použil splátkový kalendář zaslaný soudu žalobcem dle čl. 106 spisu, do kterého dosadil novou jistinu 226 605,50 Kč namísto částky 300 000 Kč a dále jako celkovou uhrazenou částku vzal 264 829 Kč, protože tato vyplývá jak z přehledu žalobce tak i výpisů z účtu. Jednotlivé uhrazené splátky 9 128 Kč při úrokové sazbě 2,91% měsíčně a posléze 6 197 Kč při úrokové sazbě 1,75% měsíčně soud rozpočítal v souladu s čl. 3 odst. 6 VÚP, tedy jako první se uhradil poplatek za správu úvěru 199 Kč, posléze úroky a zbytek se započítal na jistinu. Poslední splátka ■■■ 2009 nebyla uhrazena zcela. Je třeba konstatovat, že z ničehož nevyplývá, proč byl žalované poskytnut žalobcem od ■■■ 2008 úrok 1,75% p.m. namísto 2,91% p.m., přestože žalovaná nesplnila podmínky stanovené v Dodatku č. 1 předčasným placením splátek, avšak pro žalovanou je takováto změna výhodnější, soud z ní proto vycházel.

		zůstatek jistiny	na úrok	na jistinu	na poplatek	měla zaplatit	zaplatila	úrok p.m.
1	2006	226 605,50 Kč	6 594,22 Kč	2 334,78 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
2	2006	224 270,72 Kč	6 526,28 Kč	2 402,72 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
3	2006	221 868,00 Kč	6 456,36 Kč	2 472,64 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
4	2007	219 395,36 Kč	6 384,40 Kč	2 544,60 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
5	2007	216 850,76 Kč	6 310,36 Kč	2 618,64 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
6	2007	214 232,12 Kč	6 234,15 Kč	2 694,85 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
7	2007	211 537,27 Kč	6 155,73 Kč	2 773,27 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
8	2007	208 764,01 Kč	6 075,03 Kč	2 853,97 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
9	2007	205 910,04 Kč	5 991,98 Kč	2 937,02 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
10	2007	202 973,02 Kč	5 906,51 Kč	3 022,49 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
11	2007	199 950,54 Kč	5 818,56 Kč	3 110,44 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
12	2007	196 840,10 Kč	5 728,05 Kč	3 200,95 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
13	2007	193 639,15 Kč	5 634,90 Kč	3 294,10 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
14	2007	190 345,04 Kč	5 539,04 Kč	3 389,96 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
15	2007	186 955,09 Kč	5 440,39 Kč	3 488,61 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
16	2008	183 466,48 Kč	5 338,87 Kč	3 590,13 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
17	2008	179 876,35 Kč	5 234,40 Kč	3 694,60 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
18	2008	176 181,75 Kč	5 126,89 Kč	3 802,11 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
19	2008	172 379,64 Kč	5 016,25 Kč	3 912,75 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
20	2008	168 466,89 Kč	4 902,39 Kč	4 026,61 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
21	2008	164 440,28 Kč	4 785,21 Kč	4 143,79 Kč	199,00 Kč	9 218,00 Kč	9 128,00 Kč	0,0291
22	2008	160 296,49 Kč	2 805,19 Kč	3 192,81 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
23	2008	157 103,68 Kč	2 749,31 Kč	3 248,69 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
24	2008	153 854,99 Kč	2 692,46 Kč	3 305,54 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
25	2008	150 549,46 Kč	2 634,62 Kč	3 363,38 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
26	2008	147 186,07 Kč	2 575,76 Kč	3 422,24 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
27	2008	143 763,83 Kč	2 515,87 Kč	3 482,13 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
28	2009	140 281,69 Kč	2 454,93 Kč	3 543,07 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
29	2009	136 738,62 Kč	2 392,93 Kč	3 605,07 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
30	2009	133 133,55 Kč	2 329,84 Kč	3 668,16 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
31	2009	129 465,39 Kč	2 265,64 Kč	3 732,36 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
32	2009	125 733,03 Kč	2 200,33 Kč	3 797,67 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	6 197,00 Kč	0,0175
33	2009	121 935,36 Kč	2 133,87 Kč	2 641,13 Kč	199,00 Kč	6 197,00 Kč	4 974,00 Kč	0,0175
		119 294,23 Kč		- Kč				
		SOUČET ÚHRAD	150 950,73 Kč	107 311,27 Kč	6 567 Kč		264 829 Kč	

Celkem tak žalovaná dluží žalobci na jistině 119 294,23 Kč, co do zbytku z 140 818,77 Kč (260113-119294,23) soud žalobu zamítl.

Výrok II, nárok b)

Co se týče požadavku žalobce na zaplacení smluvní pokuty žalobkyní, soud konstatuje, že v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (tj. listiny, na niž spotřebitel připojuje svůj podpis). Tento závěr vyplývá z nálezu Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 3512/11, ze dne 11. 11. 2013. S ohledem na shora uvedené soud zamítl žalobu v rozsahu výroků II a V, jimiž se žalobce domáhal zaplacení smluvní pokuty, přestože ustanovení o smluvní pokutě nebylo žalovanou výslovně podepsáno. Soudu je známo, že shora uvedený nálezh Ústavního soudu byl vydán dlouhou

dobu po uzavření úvěrové smlouvy, avšak ohledně změny judikatury soud odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 2863/14 ze dne 13. 1. 2015, v němž je uvedeno, že Ústavní soud uznává, že především v horizontálních vztazích (o takový se jedná i v projednávané věci) stojí soud rozhodující po změně judikatury před nelehkým dilematem. Nový právní názor může aplikovat retrospektivně, čímž ovšem zpravidla zasáhne do očekávání, jež dřívější judikatura u svých adresátů mohla vyvolat. Opačný postup by však znamenal, že soud vědomě aplikuje "nesprávný" právní názor, a navíc by byl sporný i z hlediska principu rovnosti - zatímco v jednom řízení (v tom, v němž byl právní názor změněn) by byl nový právní názor aplikován ve prospěch jednoho z účastníků, účastníkům dalších řízení, byť by jejich pozice byla srovnatelná, by se tohoto dobrodiní již nedostalo. Již ve svém nálezu ze dne 5. srpna 2010 sp. zn. II. ÚS 3168/09 (N 158/58 SbNU 345) Ústavní soud v souladu se soudobými evropskými kontinentálními trendy zdůraznil, že v horizontálních právních vztazích zůstává zásadou incidentní retrospektivita nových právních názorů vytvořených judikatorními změnami. Nový právní názor bude tedy aplikován na všechna probíhající řízení. Tím Ústavní soud odlišil situaci retrospektivního působení změny judikatury (tj. opravy "chybného" právního názoru) od retroaktivního působení právních norem (k tomu srov. např. doktrinální názor Kühn, Zdeněk: Prospektivní a retrospektivní působení judikatorních změn, in: Právní rozhledy č. 6/2011, str. 191-197). Výjimky z uvedené zásady mohou být založeny pouze specifickými okolnostmi, které založí intenzivnější zájem na ochraně legitimních očekávání adresátů právních norem. Je na nich, aby vůči soudu argumentovali právě těmito specifiky, která výjimečnou neaplikaci nového právního názoru odůvodní (srov. i Kühn, Zdeněk, op. cit. str. 196). Ona výjimečnost situace nicméně nemůže spočívat pouze v tom, že v důsledku aplikace nového právního názoru došlo ke zhoršení právního postavení jedné ze stran horizontálního právního vztahu, a ani v tom, že dotčený účastník řízení na dřívější judikaturu spoléhal; zmíněné důsledky jsou totiž pojmovými znaky judikatorního odklonu (nemohou tedy pochopitelně zakládat výjimečnost situace). Tento názor Ústavního soudu není ojedinělý, nýbrž se vyskytuje i v dalších rozhodnutích např. sp.zn. II.ÚS 2448/14 ze dne 16. 12. 2014. Soud žádnou argumentaci oprávněného, jež by mohla mít za následek judikaturní odklon, neshledal, a proto soud žalobu v tomto rozsahu zcela zamítl.

Výrok III, nárok c)

Požadavku na zaplacení poplatku ve výši 100 Kč za zaslání upomínky soud vyhověl, neboť Sazebník poplatků stanoví poplatek za zaslání upomínky ve výši dokonce 1000 Kč a upomínka byla zaslána žalované řádně, neboť tato byla v prodlení.

Výrok IV, nárok d)

Sazebník poplatků stanoví poplatek za správu úvěru ve výši 199 Kč, dne 27.7.2010 podal žalobce rozhodčí žalobu, tedy podáním žaloby žalobce fakticky rezignoval na spravování úvěrového účtu žalované (tj. náklady spojené s vedením dlužné částky a zaučtováváním příchozích plateb), ostatně poslední platba žalované je z [REDAKCE] 2010. Soud tedy vyhověl tomuto nároku v období od [REDAKCE] 2010 do [REDAKCE] 2010, tedy v rozsahu 4,25 měsíce x 199 Kč, celkem 846 Kč, naopak v rozsahu 1 154 Kč (2000-846) žalobu zamítl, protože po podání rozhodčí žaloby v červenci 2010 již neměl žalobce žádné faktické náklady spojené se správou úvěrového účtu žalované.

Výrok V, nárok e)

Soud odkazuje na odůvodnění Výrok II, nárok a) shora, které je zcela totožné s odůvodněním zamítnutí i tohoto nároku. Soud proto žalobu v tomto rozsahu zcela zamítl z týchž důvodů.

Výrok VI, nárok f)

Soud žalobu v tomto rozsahu zcela zamítl, protože žalobce neunesl ani břemeno tvrzení, natož důkazní, když přes opakované výzvy soudu, zejména výzvu usnesením ze dne 26.2.2016, doručenou dne 2.3.2016, nebyl schopen natvrdit, jakým způsobem byla vypočtena žalovaná částka 103 359 Kč představující zůstatek smluvního úroku ve výši 1,75% p.m. za dobu od ■■■■■.2008 do ■■■■■2010 z nezaplacených splátek ze splátkového kalendáře podle Dodatku č. I ke smlouvě o úvěru. Takovéto upřesnění požadovaného nároku není ani omylem dostačující k přepočtení žalované částky, neboť není zřejmé, z jakých částek (splátek) a za jaké konkrétní období pro jednotlivé splátky byla žalovaná částka vypočtena. Toto není vysvětleno ani přehledem uhrazených plateb žalované a jednotlivými splátkovými kalendáři, neboť ani z nich nevyplývá, jak byly jednotlivé platby poukázány žalovanou započteny na jaké jednotlivé dříve splatné splátky a následně započteny v rámci splátky na správu úvěru, příslušenství a jistinu. Úkolem soudu není za pomoci metody pokusu a omylu dohledat způsob výpočtu žalované částky požadované žalobcem, v daném případě se jedná o řízení sporné, které je ovládáno zásadou projednací a nikoli vyšetřovací. K žalobě a jejím doplněním není ani připojena jakákoli tabulka obsahující soudem požadovaný výpočet, z níž by bylo možno vycházet.

Výrok VII, nárok g)

Žalobce se domáhal tímto nárokem zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 260 113 Kč jistiny a 45 000 Kč smluvní pokuty a 100 Kč upomínky.

Soud částečně vyhověl v rozsahu úroků z prodlení z jistiny 119 294,23 Kč a 100 Kč poplatku= 119 394,23 Kč.

Soud žalobu ve zbytku tohoto nároku – úroků z prodlení z částky 185 818,77 Kč zamítl (260113+45000+100-119294,23-100), a to z důvodu, že zjistil nižší nesplacenou výši úvěru, viz Výrok I, nárok a), a z důvodu nepřiznání nároku dle Výroku II, nárok b) na smluvní pokutu ve výši 45 000 Kč.

Počátek prodlení od ■■■■■2010 je v pořádku, neboť v té době byla žalovaná již jednoznačně v prodlení s ohledem na dopis ze dne ■■■■■2010, kterým byla vyzvána k úhradě do 10 dnů od odeslání dopisu. S ohledem na odeslání dopisu ■■■■■2010 (neboť byl doručen ■■■■■2010) uplynula 10 denní lhůta dne ■■■■■2010 a dne ■■■■■2010 se tak žalovaná dostala do prodlení. K tomu dni činila výše úroků z prodlení 7,75% ročně.

Výrok VIII, nárok h)

Žalobce se domáhal tímto nárokem zaplacení úroku 1,75% p.m. z částky 260 113 Kč s ohledem na obsah smlouvy o úvěru. Soud žalobě v tomto rozsahu vyhověl pouze v rozsahu úroků 1,75% p.m. z částky 119 294,23 Kč (dlužná jistina) od ■■■■■2010 (viz výše k odůvodnění počátku prodlení) do zaplacení, co do zbytku, tedy úroků 1,75% p.m. z částky 140 818,77 Kč (260113-119294,23) od ■■■■■2010 do zaplacení soud žalobu zamítl.

Jak vyplývá se shora uvedeného, soud nepovažoval námitky žalované uplatněné v rámci obrany proti žalobě za důvodné.

Námítka ad 1), že žalobce podniká v rozporu se zákonem o bankách, nebyla mu vystavena bankovní licence, smlouva o úvěru je tak od samého počátku neplatná a jedná se pouze o bezdůvodné obohacení, není důvodná, neboť úvěrová smlouva je absolutním obchodem a je možno ji uzavřít například i mezi spotřebiteli, viz § 261 odst. 3 písm. d) obch. zák. Nadto § 3a obch. zák. upravuje tuto situaci tak, že povaha nebo platnost právního úkonu není dotčena tím, že určité osobě je zakázáno podnikat nebo že nemá oprávnění k podnikání; tím není dotčen § 49a občanského zákoníku. Ostatně k tomuto závěru dospěla i judikatura, když například rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 801/2006, ze dne 10. 1. 2008, stanoví, že překročení předmětu podnikání (živnostenského oprávnění) podnikatele nemá vliv na povahu a platnost právních úkonů, při nichž k takovému překročení předmětu činnosti podnikatele došlo. Jinak řečeno, porušení živnostenského zákona nemůže samo o sobě způsobit bez dalšího neplatnost smlouvy uzavřené podle soukromoprávního předpisu.

Námítka ad 2), že žalovaná byla ve velké finanční tísní, nemohla dostat úvěr v bankovním sektoru, smluvní podmínky při podpisu úvěrové smlouvy neviděla, ale následně jí byly doručeny poštou. Při uzavření smlouvy žila v domnění, že jí bude poskytnuta částka 300 000 Kč, že tuto částku obdrží na svůj účet, kdyby bývala věděla, že obdrží nižší částku, smlouvu by neuzavřela, byla tedy uvedena v omyl dle § 49a obč. zák., smlouva o úvěru je tak neplatná, je účelová. Žalovaná sama požádala o poskytnutí úvěru a následně sama podepsala v rámci úvěrové smlouvy, že se seznámila se smluvními podmínkami (konkrétně v čl. III Smlouvy o úvěru), k této námitce lze odkázat i na § 273 odst. 1 obch. zák. a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.2.2009, sp. zn. 32Cdo 891/2007. Žalovaná dále nijak nesporeovala poskytnutí částky nižší než 300 000 Kč, nijak se nebránila, nelze tak přisvědčit tomu, že kdyby bývala věděla, že jí nebude poskytnuto 300 000 Kč, tak by bývala neuzavřela úvěrovou smlouvu. Žalovaná po poskytnutí částky nižší než 300 000 Kč, tuto částku obratem nevrátila žalobci, naopak si ji nechala a začala ji postupně splácet. Není tak ani možné dospět k závěru o uvedení v omyl dle § 49a obč. zák., neboť započítí splácení úvěru rozhodně nesvědčí tomu, že by byla uvedena v omyl, osoba uvedená v omyl by rozhodně nezačala dlužnou částku splácet.

Námítka ad 3), že žalovaná by smlouvu rovněž neuzavřela, kdyby znala výši smluvních pokut a poplatků, přistoupit na ně může pouze člověk ve finanční tísní, postup žalobce naplňuje znaky trestného činu lichvy, není důvodná. V prvé řadě je třeba uvést, že neplatnost takovýchto jednoznačně oddělitelných částí smlouvy nezpůsobuje neplatnost celé smlouvy, ostatně je tak i smluvně stanoveno. Soud nepovažuje ani za důvodnou obranu lichvou, neboť, jak již bylo řečeno, takovéto jednotlivé části smlouvy je možno jednoduše oddělit a posoudit je případně za neplatné, a zbytek úvěrové smlouvy ponechat v planosti. Nadto úroková sazba 2,91% měsíčně, tedy 34,92% ročně, sice není nízká, ale rozhodně není lichvou.

Námítka ad 4), že smlouva je neplatná, neboť je v ní rozpor v uvedení měny, u částky úvěry vyjádření v číslech je uvedeno Kč, kdežto u slovního vyjádření toto chybí, smlouva o úvěru tak postrádá podstatné náležitosti, je také nedůvodná, neboť je zcela jednoznačné, jaká konkrétní částka včetně měny měla být poskytnuta jako úvěr žalované a mezi slovním vyjádřením a vyjádřením čísla není rozpor. Ostatně sama žalovaná žádala o poskytnutí úvěru ve výši 300 000 Kč.

Námítka ad 5), že žalovaná nebyla seznámena s obchodními podmínkami, proto o nich neexistuje dohoda a není tak možné na jejich základě od smlouvy odstoupit, odstoupení je tak neplatné a žaloba byla podána předčasně, také nemůže obstát, neboť od smlouvy o úvěru

nebylo odstoupeno, naopak došlo pouze k zesplatnění. Jak bylo výše uvedeno, soud dospěl k závěru, že žalovaná se seznámila s Všeobecnými úvěrovými podmínkami, nadto dle § 506 obch. zák. platilo, že je-li dlužník v prodlení s vrácením více než dvou splátek nebo jedné splátky po dobu delší než tři měsíce, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy. Nebylo tak třeba ani samostatné smluvní úpravy úvěrové smlouvy.

Námítka ad 6), že smlouva neměla být uzavřena v režimu obchodního zákoníku, toto je v rozporu s ochranou spotřebitele dle § 55 a § 56 obč. zák., je zcela nedůvodná, neboť smlouva o úvěru je absolutním obchodem dle § 261 odst. 3 písm. d) obch. zák.

Námítka ad 7), že Všeobecné podmínky pro poskytnutí úvěru jsou neplatné, neboť obsahují řadu ustanovení v neprospěch spotřebitele, je nedůvodná, neboť tato jednotlivá ustanovení je možno snadno oddělit, nadto se v tomto konkrétním případě nijak neuplatnila.

Vzhledem k uvedenému soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Pro rozhodnutí o náhradě nákladů řízení musel soud nejdřív spočítat úspěch ve sporu, přičemž je potřeba vycházet z toho, v jaké části byl žalobce úspěšný a v jaké části neúspěšný, a to včetně příslušenství, jak je dlouhodobě stanoveno judikaturou, naposledy například v usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 23 Cdo 2585/2015, ze dne 3.12.2015). Soud proto vypočítal, v jaké výši by požadoval žalobce plnění ke dni rozhodnutí soudu a v jaké výši mu plnění bylo přiznáno.

Původně tedy bylo na základě rozhodčí žaloby žalováno a požadováno ke dni 11.4.2016, tj. ke dni vyhlášení rozhodnutí: částka 260 113 Kč jistiny, částka 90 000 Kč smluvní pokuty, částka 100 Kč poplatku, částku 14 527 Kč za 199 Kč měsíční poplatek za správu úvěru x 73 měsíců za dobu o 21.3.2010 do 11.4.2016, částka 3 000 Kč za 200 Kč denní smluvní pokutu x 15 dní za dobu od 21.2.2010 do 8.3.2010, částka 222 500 Kč za 100 Kč denní smluvní pokutu x 2225 dní za dobu od 9.3.2010 do 11.4.2016, částka 103 356 Kč smluvního úroku 1,75% p.m. za dobu od 20.7.2008 do 3.7.2010, částka 1 850 365,51 Kč úroku 0,25% denně z částky 351 113 Kč (tj. $351113/100*0,25=877,7825$) x 2108 dní za dobu od 4.7.2010 do 11.4.2016, částka 314 086, 45 Kč úrok 1,75% p.m. z částky 260 113 Kč (tj. $260113/100*1,75=4551,9775$) x 69 měsíců za dobu od 4.7.2010 do 11.4.2016. Celkem tedy žalobce původně požadoval zaplatit od žalované ke dni vyhlášení rozsudku částku 2 858 047,96 Kč.

Oproti tomu byla žalobci po částečném zpětvzetí a částečném zamítnutí žaloby přiznána ke dni vyhlášení rozsudku dne 11.4.2016 částka 119 294,23 Kč jistiny, částka 100 Kč poplatku, částka 846 Kč poplatku za správu úvěru, částku 144 047,78 Kč úrok 1,75% p.m. z částky 119 294,23 Kč (tj. $119294,23/100*1,75=2087,649$) x 69 měsíců za dobu od 4.7.2010 do 11.4.2016, částka 53 387,63 Kč úroků z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 119 294,23 Kč od 4.7.2010 do 11.4.2016, celkem tedy bylo uloženo žalované zaplatit ke dni vyhlášení rozhodnutí žalobci částku 317 675,64 Kč.

Poměr tedy je požadovaných 2 858 047,96 Kč ku 317 675,64 Kč přiznaných, tedy 89:11. Soud uvádí, že ke zpětvzetí žaloby nedošlo pro chování žalované, ale z důvodů zcela na straně žalobce.

Co se týče samotného základu, ze kterého se následně počítá výše odměny, tak výpočet je takovýto: 260113 Kč jistiny + 90 00 Kč smluvní pokuty + 100 Kč poplatku + 11 940 Kč (199*12*5, tj. 5 ročních plnění) poplatku za správu úvěru + 3 000 Kč (200 Kč denní smluvní pokutu x 15 dní za dobu od 21.2.2010 do 8.3.2010) smluvní pokuty + 182 500 Kč (100*365*5, tj. 5 ročních plnění) smluvní pokuty = 260113+90000+100+11940+ 3000+182500 = 547 653 Kč.

O samotné náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 ve spojení s § 146 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) tak, že přiznal žalované, jež byla v řízení úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 36.343,57 Kč, přičemž tato částka představuje 78 % z jejich celkové výše (rozdíl úspěchu v řízení v rozsahu žalované 89 % a úspěchu žalobce v rozsahu 11 % výpočet viz výše). Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 547.653 Kč (výpočet viz výše) sestávající z částky 10.500 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a.t., z částky 10.500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření ze dne 31.3.2014) dle § 11 odst. 1 písm. d) a.t., z částky 10.500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření ze dne 19.6.2015) dle § 11 odst. 1 písm. d) a.t. a z částky 10.500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a.t. včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 a.t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 1.4.2016 náhrada 3.394,32 Kč za 376 ujetých km v částce 2.094,32 Kč (29,50 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 385/2015 Sb. při průměrné spotřebě 6 l/100 km a 3,80 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 385/2015 Sb.) podle § 13 a.t. a náhrada za ztrátu času v trvání 13 x 30 minut v částce 1.300 Kč podle § 14 a.t.

Co se týče soudního poplatku a možnosti jeho vrácení s ohledem na částečné zpětvzetí žaloby před prvním jednáním ve věci samé soud konstatuje, že žalobce vzal žalobu zpět o 45 000 Kč smluvní pokuty, o 12 527 Kč měsíčních 199 Kč poplatků za správu úvěru, o 126 600 Kč smluvní pokuty, tedy celkem o částku 184 127 Kč, jež původně podléhala soudnímu poplatku. Celkem tak byl soudní poplatek přeplacen o 9 207 Kč. Soud tak vrátil žalobci dle § 10 zák. o soudních poplatcích částku 7 365,60 Kč zaplaceného soudního poplatku po jeho 20% snížení o 1 841,40 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu, zák. č. 99/1963 Sb., a exekučního řádu, zák. č. 120/2001 Sb.

V Mostě dne 11. dubna 2016

JUDr. Daniel Nevečeřal, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Jana Mrnková